

τὸν μπακιέ εἰς τὸν χαζρὲ τῆς ὑψηλότητός τον καὶ ἔλαβαν τὸ ἔνδοξον αὐτοῦ πονγιονδί. Ἐρχόμενοι λοιπὸν αὐτοῦ, νὰ συναχθῆτε δλοι σας, νὰ φίξετε τὰ τευτέρια σας μὲ διμόνοιαν καὶ νὰ συνάξητε τὸ μάλι μῳ κατὰ τὴν τοπικὴν συνήθειαν, χωρὶς νὰ ἀκολουθήσῃ καμμία ταραχὴ καὶ σύγχυσις ἀράμεσόν σας».

405

1766. Κληρονομικὴ διανομὴ ἐν χωρίῳ τῆς Χίου,
ἐν 44α, σ. 146–147, μεταξὺ τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων τοῦ θανόντος.

«... ἡ ἄνωθεν Καλή, ἡ σύμβιος τοῦ ποτὲ Γεωργίου (πατρὸς τοῦ θανόντος), καὶ ἡ Μαρία, ἡ μήτηρ τῶν παιδιῶν, πῶς ὑπόσχεται καὶ ἀπομένει νὰ μὴν ἔχῃ νὰ κόψῃ ἀναφακᾶ τῶν παιδιῶν, ἡ πάλι ἐὰν καὶ τὸν ἔχῃ ποδὸν καιροῦ γραμμένον, νὰ μὴν ἔχῃ τὴν ἴσχυν αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸν ἐποιεῖ ἀκερον καὶ κατελυμένον ἡ αὐτὴ Μαρία, ἡ μήτηρ τῶν παιδιῶν. Ἔτι διμολογεῖ καὶ ἡ ἄνωθεν Καλή, ἡ μήτηρ τοῦ ἄνωθεν ἀπεθαμένου, νὰ μὴν ἔχῃ νὰ πάρῃ ἡ δικτώρι, ἡ ἀντιφάττον, ἡ γάλα, καθὼς τὸ ἔκαμεν καβούλι ἐνπροστεν ἐμοῦ καὶ τῶν μαρτύρων . . .».

406

1766. Κληρονομικὴ διανομὴ ἐν χωρίῳ τῆς Χίου, ἐνώπιον νοταρίου, κατὰ τὸ διθωμανικὸν Δίκαιον,
ἐν 299, σ. 291–292 καὶ ἐν 44α, σ. 145–146.

«. . . ἔστω γὰρ νὰ ἐπέθεσε ἡ Κ. . . καὶ νὰ ἀφησε κληρονόμοντὸ παιδὶ αὐτῆς, ὁνό-
ματι Μαρία καὶ τὴν αητέρα αὐτῆς καὶ ταῖς ἀδελφές αὐτῆς καὶ τὸν πατεροβύτερον (σύζυγον)
αὐτῆς, τὴν σῆμερον ἡθέλησα(ν) καὶ ἐποίωσαν τὸ μερίδιο τῆς ἀπεθαμένης, κατὰ τὸν φετον-
φῶν τοῦ ἀφέντη μονφτῆ. Ἐν ποδοῖς εἶπος ἡ αητέρα της, διὰ τὸ γάλαν της καὶ
διὰ κληρονομίαν δποῦ εἶχον νὰ λαβωσιν αἱ ἀδελφαὶ αὐτῆς . . . προσέτι διμολογῇ ἡ ἄνωθεν
μήτηρ, πῶς ἔλαβεν καὶ ἐκ τοῦ δσπητίου ἀπὸ τὸ μερίδιο τοῦ παιδίου τοίτο ἔνα, διὰ νὰ μὴν
ἔχῃ νὰ κόψῃ ἀναφακᾶν (τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα) τῶν παιδίον, οὕτε νὰ γυρέψῃ νὰ πάρῃ
τὸ παιδίο, ἀλλὰ νὰ τὸ ἔχῃ διπλαῖς . . . Ἔτι διμολογοῦν οἱ ἄνωθεν θυγατέρες, δτι . . . ἔλαβον
ὅλην τὴν κληρονομία . . . Τὰ δὲ ἐπίλοιπα χωράφια, σπίτια, χρεῖες καὶ ἔνα βῶδιο ἐμεῖνα(ν)
τοῦ ἄνωθεν Παπαϊωάννη. Ἔτι διμολογοῦν(ν), πῶς ἔλαβεν τὸ παιδὶ καὶ τὴν βούκλα τῆς μη-
τρός του καὶ νὰ μὴν πάρῃ τὸ παιδίο, οὕτε διπλαῖς κονντονομιδία, οὕτε ἀμύγδαλα, οὕτε
ἔληές, οὕτε συκαμινιές . . .».

407

1766. Δευτέρα ἔκδοσις τῆς μεταφράσεως τῆς ‘Εξαβίβλου τοῦ ‘Αρμε-
νοπούλου, ὑπὸ Ἀλ. Σπανοῦ (βλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 353),
περιέχουσα ἐπὶ πλέον Ἐπιτομὴν Κανόνων εἰς ἀπλῆν γλῶσσαν, ἐπιστασίᾳ τοῦ ἀρχιμ. Σπ.
Μήλια.

408

1767. «Προικοδοσιῶν ὅροι καὶ κανόνες» τοῦ πΚ. Σαμουήλ Α',
ἐν 70, Α', σ. 257–261, καὶ ἐν 364, σ. 263–264.

